

ת"פ 42588/12/16 - מדינת ישראל נגד אכרם גזאוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42588-12-16 מדינת ישראל נ' גזאוי

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ש"י
	נגד
	אכרם גזאוי
	ע"י ב"כ עו"ד פיראס דראושה
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של **פציעה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 335(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**), **הפרעה לשוטרי**, לפי סעיף 275 לחוק, ו**נהיגה פוחדת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק. מכתב האישום עולה, כי ביום 9.3.2015 בשעה 14:15 בכביש 60, בין צומת גוש עציון לשוב תקרית ארבע, נהג הנאשם ברכבו. בהמשך ניסה לעקוף רכב משטרה באמצעות חציית קו הפרדה רצוף, ובכך גרם לבלימה של משאית ואוטובוס שנסעו בנתיב הנגדי. באותן נסיבות לא עלה בידי הנאשם להשלים את העקיפה המתוארת, והוא נסע ברכב במהירות אחרי הרכב המשטרה. באותה הזדמנות הסתובב השוטרי אייל טרם אשר נסע באותה עת ברכב המשטרה, וסימן לנאשם באמצעות ידיו להאט את רכבו. בתגובה סימן הנאשם בידיו בביטול כלפי השוטרי, ועקף באמצעות רכבו את רכב המשטרה מימין, תוך שחסם את נתיב התנועה של הרכב המשטרה שנעצר ע"י רכבו של הנאשם. באותן נסיבות, פתח הנאשם את דלת רכבו, החל לקלל בערבית, ובהמשך ירד השוטרי טרם מהרכב המשטרה, הלך לכיוון רכבו של הנאשם והורה לו לדומם מנוע. בתגובה, הנאשם הוציא את מפתח הרכב מהמתנע ודקר את השוטרי בלסת הימנית, בשפה מצד ימין, ושרט אותו בידו השמאלית. מעשים אלו הובילו לכך שגם ניגר מפיו של השוטרי טרם. באותן נסיבות ניסה השוטרי טרם להגן על עצמו מתקיפת הנאשם בכך שהטיח בפני הנאשם אגרוף. בהמשך יצא מהרכב המשטרה שוטרי נוסף שסייע לשוטרי טרם להשתלט על הנאשם, אשר בעט בהם והניף ידיו לכל עבר. בסופו של דבר, השתלטו השוטרים על הנאשם ועצרו אותו.

מהלך הדין

לנוכח כפירת הנאשם במיוחס, שמעתי ראיות בתיק, לרבות פרשת תביעה ופרשת הגנה, כשהנאשם העיד מטעמו.

במעמד דיון ההוכחות, ולאחר ששקלתי את העדויות שהובאו בפניי, סברתי שנכון יהיה להציע לצדדים הצעה, אותה קיבלו, בסופו של דבר. על-פי הצעתי, הנאשם יודה ויורשע בביצוע עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק, ובעבירה של **נהיגה פוחזת**, לפי סעיף 338(א)(1), כשהמאשימה תטען להטלת מאסר קצר בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת של הממונה על עבודות שירות, פיצוי לשוטר טרם, קנס כספי, מאסר על-תנאי ופסילה על-תנאי, כשהסניגור חופשי בטיעוניו.

ואכן, בסיום הדיון, הנאשם הודה והורשעה על-פי מתווה ההסדר בביצוע העבירות האמורות.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הוא נמצא כשיר לבצע עבודות שירות בבית האבות "עידן הזהב" בירושלים.

טיעונים לעונש

כאמור, הצדדים הציגו "הסדר טווח ענישה".

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה קצרה של חודשיים, פיצוי לשוטר, קנס, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

מאידך, הסניגור טוען כי ההגעה להסדר לאחר הוכחות הביאה לתיקון כתב האישום כך שהנאשם הורשע בעבירה קלה יותר. הנאשם ללא עבר פלילי, וזהו התיק היחיד שלו. הסניגור היפנה לשיהוי מעל שנה וחצי בהגשת כתב האישום, לחלוף הזמן, לשיתוף הפעולה של הנאשם ונטילת האחריות. לכן הסניגור עתר לענישה צופה פני עתיד וענישה נלווית.

היחס שבין הסדר טיעון לבין מתחם ענישה ו"תיקון 113 לחוק העונשין" - בידוע, כי בית המשפט אינו כבול בהסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, הגם שלרוב, בית המשפט לא יתערב בהסדר, אלא בנסיבות חריגות. נקבע גם לא אחת, כי השיקולים המביאים צדדים להגיע להסדר טיעון לסוגיו (לרבות "הסדר טווח ענישה") שונים מהשיקולים עליהם אמון בית המשפט, ואשר לאורם עליו לקבוע את מתחם הענישה לנוכח עקרון ההלימה והקריטריונים הקבועים בתיקון 113 לחוק העונשין. יחד עם זאת נקבע, כי קביעת מתחם הענישה על-פי המתווה האמור, אמורה לשמש אבן בוחן לבית המשפט, בהתייחסו לסבירות ונאותות ההסדר המוצג לפניו, בוודאי בבואו של בית המשפט להכריע בשאלת שיעור העונש בתוך מתחם ענישה מוצע. ראו בהקשר זה: ע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מ"י** (מיום 28.5.2017).

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על ביטחונו של הציבור, שלום נפשו

וגופו, על הסדר הציבורי ועל הבטיחות בדרך. התנהגות בלתי אחראית של נהג, גוררת אחריה סיכון מוגבר לו רק לו ולזולתו הקרובה, אלא לכלל משתמשי הדרך. מעבר לכך, התנהגות בריונית בכביש, הפכה למכת מדינה של ממש, ויש לגדוע נגע זה, בין היתר בענישה מרתיעה. בהקשר זה נאמר:

"התופעה המתפשטת כנגד ערכי החזותיות, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש, שכלפינה גישה אחרת, היא פסולת מכלול, וראויה לחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה" [רע"פ 5662/18 פלוני נ' מ"י (מיום 2.8.2018) (להלן - עניין פלוני)]. נסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ביננו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בעבירה שכל כולה, פזיזותו, קוצר רוחו וזעמו הבלתי נשלט של הנאשם, ורצונו לזרז את נסיעתו, מבלי להעמיק מחשבה על השלכת מעשיו, על עצמו ובעיקר על זולתו; משמיעת הראיות נחה דעתי, כי גם מעשה תקיפת השוטר טרם לא היה מתוכנן, ומתאפיין בפרץ כעס ואלימות - זהו מעשה חמור בתוצאותיו, שהרי השוטר טרם נדקר בשפה ובלחי ונזקק לימי מחלה בעקבות התפתחות זהום (פרו' עמ' 16, ש' 20-25) - אלו הן נסיבות לחומרא. אלא שבשל היעדר מחלוקת שכוח המשטרה לא היה מזוהה (הצוות נסע בניידת סמויה ובבגדים אזרחיים), קיומו של ספק לגבי עיתוי הזדהותם של השוטרים, ותחושתו הסובייקטיבית של הנאשם בצורך להתגונן (פרו' עמ' 18, ש' 17), סברתי שלא התקיימו היסודות לביצוע עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות או הפרעה לשוטר, ומכאן גם ההצעה שהוצעה על-ידי יובהר, כי אין בהערות אלו, לשלול את חומרת המעשים ואת היעדר ההצדקה לתקיפת הזולת בדרך בשל "זעם כביש"; הנאשם צריך היה להימנע מן המעשים בהיותו אדם בוגר המבין את הפסול שבמעשים, ומלכתחילה לא היה צריך להיכנס למצב הדברים שנוצר כתוצאה מהתנהלותו הפזיזה.

מדיניות הענישה הנוהגת - נסיבות המקרה שלפניי ייחודיות, כפי שגם עמדתי עליהן בתחילה, במיוחד ביחס לפער שבין כתב האישום המקורי לבין הסכמות הצדדים, לאחר שמיעת ראיות. יחד עם זאת, בכל הנוגע לעבירות של בריונות בכביש, ונהיגה פוחזת, הפסיקה מלמדת על הטלת עונשי מאסר ולעיתים אף דו-ספרתיים. **בעניין פלוני** שאוזכר לעיל, דובר בנסיבות של אדם שיצא מרכבו בעקבות חציית קטין את הכביש, הכאת הקטין באגרופים, כל זאת תוך כדי שהנאשם נהג בפסילה. שם נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר עד 24 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר. מדובר בנסיבות חמורות מענייננו, שיש לגזור מהן לקולא. לעניין נהיגה פוחזת, ברע"פ 6474/18 **צ'וקול** נ' מ"י (מיום 29.10.2018) נקבע מתחם ענישה שבין 4 ל-15 חודשי מאסר בגין מעשה של נהיגה פוחזת, אגב פרשת התפרצויות. שם באישום הרלבנטי, נהג הנאשם במהירות, תוך זגזוג בין מסלולים, חציית נתיבים וניגוח ניידת משטרתית. שוב, מדובר בנסיבות חמורות ממקורנו. ברע"פ 4628/17 **טלאקה** נ' מ"י (מיום 8.4.2018) נקבע מתחם שבין 3 ל-15 חודשי מאסר בשל נהיגה פוחזת של נאשם, שבסופו של דבר, הביא להדיפת נוסע אופניים בדרך ולהתהפכות רכבו שלו, כשהוא ונוסע נוסף נלכדו ברכב.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין חודשיים ל-10 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות. מכאן, שההסדר אליו הגיעו הצדדים הולם והמאשימה אף עתרה לענישה בתחתית המתחם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם כבן 26, נשוי ויש לו ילד כבן שנה וחצי; הנאשם

עובד במזגנים; לנאשם אין עבר פלילי; הנאשם שיתף פעולה עם ההליך הפלילי באופן כללי אם כי היום, במעמד גזר הדין, חשתי כי הוא עדיין סבור שנעשה לו עוול, ויש בכך להפחית מכנות הודאתו - יחד עם זאת לא אמצה עמו את הדין. הרושם הוא שמדובר באדם נורמטיבי וחרוץ, ואני מאמין שהוא מבקש לשים את הפרשה מאחוריו.

המיקום במתחם - יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 28.7.2019, אשר ירוצו בבית האבות "עידן הזהב" בירושלים, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייבב ביום 28.7.2019 עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה של נהיגה פוחזת וכן כל עבירת אלימות למעט איומים, בתוך בתוך שנתיים מהיום;
- ג. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.9.2019, או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים בכל בחודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;
- ד. פיצוי למתלונן אייל טרם, בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.2019, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, במעמד הצדדים.